

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **ZEMSPOL s.r.o.**, se sídlem Brtnická 595, Velký Šenov, zast. JUDr. Tomášem Rybářem, Ph.D., advokátem se sídlem Purkyňova 2121/3, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 17, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 6. 2012, č. j. 88262/2012-MZE-14132, sp. zn. 8RV25946/2012-14132, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 11. 2015, č. j. 5 A 133/2012 - 33,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II. Žalobkyni **se vrací** část zaplaceného soudního poplatku za kasační stížnost ve výši **4 000 Kč**, která jí bude vrácena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení, a to k rukám jejího právního zástupce JUDr. Tomáše Rybáře, Ph.D., advokáta se sídlem Purkyňova 2121/3, Praha 1.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností napadla žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) shora označený rozsudek Městského soudu v Praze, jímž byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 6. 2012, č. j. 88262/2012-MZE-14132, sp. zn. 8RV25946/2012-14132.

[2] Podáním ze dne 16. 12. 2015 vzala stěžovatelka podanou kasační stížnost zpět v plném rozsahu a navrhla, aby Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[3] V souladu s dispoziční zásadou, jíž je správní soudnictví ovládáno, navrhovatel (zde stěžovatelka) disponuje řízením nebo jeho předmětem, a tedy může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl (§ 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „s. ř. s.“). Podle § 47 písm. a) s. ř. s. vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět, soud řízení usnesením zastaví. Vzhledem k tomu, že projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je jednoznačný a nevzbuzuje žádné pochybnosti, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[4] Stěžovatelka za kasační stížnost zaplatila soudní poplatek ve výši 5 000 Kč. Soud rozhodl o vrácení jeho části ve výši 4 000 Kč na základě § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“). Dle tohoto ustanovení totiž soud vrátí zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Vzhledem k tomu, že se v řízení o kasační stížnosti žádné jednání nekonalo, byly splněny podmínky pro vrácení soudního poplatku sníženého o 1 000 Kč. Třicetidenní lhůta k vrácení části poplatku počítaná od právní moci tohoto usnesení vychází z § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

[5] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., dle nichž bylo-li řízení o kasační stížnosti zastaveno, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. prosince 2015

JUDr. Radan Malík
předseda senátu